

կապմակերպված սանիտար-բժշկական մարմնն
աղքատ բնակիչների համար: Խորագույնիւր թա-
ղում ապառում է մի բժիշկ, որը ո.ոճիկ ստանալով
քաղաքից՝ պարտաւոր է ձրի բժշկական օգ-
նութիւն հասցնել չունեղըներին, մատակարարելով,
նոյնպէս ծրիաբար, անհրաժեշտ դեղեր, ախտա-
հանելով վարակված տները և իրերը նոյն պէս
ձրի և այլն: Այս բժիշկների աղքանունները ար-
պագրված են և յայտարարված, բայց ժողովաւորութ-
յեռ չը գիտէ: Ուստի «Մշակու» խմբագրութիւնը
հարկաւոր համարեց նրանց աղքանունները և
հանցէները տպագրել լրագրի յայտարարութիւննե-
րի բաժնում, թէ այսօր և թէ մի քանի անգամ
շարունակ, որպէս զի ցանկացողները կարողանան
օգտվել:

Այդ բժիշկներին ամեն օր և ամեն ժամ կարող են դիմել աղքատ հիւանդները, առանց քաշվելու և նրանց աղքատ երեխաները կը ստանան կանոնաւոր բժշկական խնամք և դեղիր, կրկնում ենք, բուլորով և:

Խաչու չեն օգտվում:

ՆԵԱՆԱՒՐ ՆՈՒԻՐԱՏԻՈՒԹԻՒՆ

Նորերում յայտնի հայ հարուստ դրամատէր
Ստեփան Լիանօզով մի նշանաւոր նոռէր է արել
Աստրախան քաղաքին: Այդ նոռէրը կայանում է
Նրանում, որ նա յանձն է առել հայթայթել քա-
ղաքին մաքուր, առողջաբար և առատ ջուր, պե-
ղելով և մաքրելով Աստրախանի երեք ջրանցքնե-
րը, մի գործ, որի համար պէտք է առնուազն
300,000 բուրլի փող:

Այդ առիթով ուղղելով մի նամակ գումային,
Լիանօղօվե ասում է. «Յանկանալով թողնել իրեն
իշխատակ ինձ համար մայրենի քաղաք դարձած
Աստրախանին մի բարի գործ, ես կը ցանկայի ի-
րագործել խրաբանջիւր աստրախանցու նուիրա-
կան ցանկութիւնը, մի և նոյն ժամանակ քաղա-
քի աղքատ գասակարգի համար նիւթական օգ-
նութեան մի մշտական աղքիւր հաստատել: Այդ
ըսդհանուրի ցանկութիւնն է—Վարչական ջլ-
րանցքի, կուտում գետի և Աղմիրալէյսկի ծոցի
պեղումք»:

Եւ մի առ մի թւելով եկամտի ահապին աղբիւրները, որոնք քաղաքին կարող են տարեկան տասնեակ հազարներ տալ, Այսօգօվ յայտնում է, որ ինքն կը հոգայ ծախսը, որը 300,000 ռուբլուց պակաս չէ, միայն այն պայմանով, որ այդ շնութիւնից առաջ գալիք եկամտի նոր աղբիւրներով կազմվի մի բարեգործական ֆոնդ, որը պէտք

Կարգացվեց և գրադարանի գրամական հաշիվը, որից երես հետեւալը, գրադարանը այժմ ունի 6000-ից աւելի հատոր գրքեր և նրա ամբողջ կայքը արժէ 10 հազար լրարկի: Ցաւում ենք, որ այդքանով բաւականացաւ հաշիվը. մենք կը կամնայինք աւելի մանրամասն տեղեկոթիւն ունենալ գրադարանի գործունէութեան մասին. պէտք էք տալ վիճակագրական տեղեկութիւններ նրա կատարած գործի մասին, և այդ շատ հետաքրքրական և նոյն իսկ խրատական կը լինէր: Բայց դրանից, այդպիսի տեղեկութիւնները պէտք է աշխատել առաջարկ հասարակութեան մէջ, ուստի առաջարկ կատարել աշխատեան համար:

տի հարկաւոր էր տպագրել։
Հաշի ընթերցումից յետոյ զեկուցանվում է ժողովին, որ 26 ուսանողներ և ուսումնարանական հաստատութիւններ նպաստ են խնդրում խորհրդից։ Այդ խնդիրքներից խորհուրդը ընդունել է միայն երկուոր-Շամախու թեմական առաջնորդի խնդիրքը՝ երկու գիւղական դպրոցին օգնելու մասին, իսկ մնացած խնդիրները մնում են երեսի վրա ընկած։ Առաջնորդը ներկայ էր ժողովին։ Երբ խորհրդի այդ վճիռը լուռթեամբ ըն-

դունկեց, նա վերկացաւ և գնաց:
Ապա քննսվում է 1894 թ. համար կազմած
նախանշչիւթ: Խորհուրդը, երևի ինքն էլ զգալով,
որ հափազանց միակողմանի գործունեութեան ե-

որ չպայմանց սրբագրութեալ գործութեալ համար և
զանակին է հետևում, մի նորութիւն հաղորդեց
ժողովին՝ այն է, որ հայոց գրականութիւնը
ծաղկեցնելու համար նա նշանակում է եր-
կու հարիւր բուքին: Այդ առաջարկը բաւա-
կան տաք վիճաբանութիւն է պատճառում: Շա-
տեղը նկատում են այն պարզ հանդամնքը, որ
այդպիսի գումարով գրականութիւն չի ծաղկի և
առաջարկում են 200 ր. աւելացնել մի ուրիշ
նպաստի վրա: Խորհրդի անդամներից մէկը ըս-

կրի հետեւալ անունը. «Ստեփան Մարտինիչ անօգօվիլ բարեգործական ֆօնդ», և այդ ֆօնդի ջզցներով բացվեն և պահպանվեն Աստրախան- և հետեւալ բարեգործական և մարդասիրական մնարկութիւնները. 1) Աստրախան քաղաքում մնվի աշխատասիրութեան տուն (Ճօմե Երանեաց աշխատասիրութեան տուն), 2) Աստրախանի մի աղքատ թաղում կանց և երեխանների համար հիմնվի գիշերեռուն, 3) Աստրախանի բանտերում իրանց պատիկ կրող յանշաւորների երեխանների համար ժամանակաւոր մի ապաստարան, 4) քաղաքի հաշւով ահվող մանկական հիւանդանոցին աւելի լայն ծառակ տալ, 5) աշքի բուժաբանում երեք նոր մահկալ պահել, 6) շուտով բացվելի մանկական լրակիչ հիւանդանոցներում երկու նոր մահճակ գնել, 7) քաղաքային ծննդաբերական տան ջ երկու մահճակալ պահել, 8) ժողովրդական սախօսութիւնների մշտական կօմիսիա հաստատուլ, 9) երկու տարին մի անգամ պրէմիա սահմանել երեք ամենալաւ հեղինակութիւնների հարուր՝ Աստրախան քաղաքի բարեկարգութեան, վառականութեան և արդիւնագործութեան զարգման վերաբերեալ:

Այսպիսի մի նշանաւոր նույն մեծ ուրախու-

Յա այս բազ ապարագը և առ առաջիկ պատմու-
յուշ ածել դպրոցի առողջապահական խայտա-
ռակ պայմանների մասին այն հոգաբարձութեանը,
որ բազկացած է նոյն խելքից պ. վ. Արդիու-
նուց և իր նման առողջապահական պայմանները

ՅԱՄՍԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

թիֆլիս 23 յունվարի
«Մշակի» № 7-ի մէջ մեծ հետաքրքրութեամբ
որդացի բժիշկ, պ. Վ. Արծրունու՝ «Պարոցական
և ողջապահութիւն» խորագրով յօդուածը։ Յու-
նք, որ այդ կը լինի մեր գպրոցական հոգա-
լիքութիւնների համար մի խթան, որով կը յի-
ն իրանց պարտաւորութիւնները դէպի գպրոցի
և ողջապահական պայմանները և չեն ստիպի
հմական տեսչին ամեն անդամ յուշ ածելու-
ութ յօդուածի այս կէտը շատ զարմանք պատճա-
ռուց, որով նկատում էր թեմական տեսուչներին,
ժ ժամանակ է արդէն գոնէ հետաքրքրութիւն
նենալ կարդալու տարրական ձեռնարկներ այդ
որնոր խնդրի մասին։ «Դժբաղ զդաբար—գրում
պ. բժիշկը—մինչև այժմ թեմական տեսուչնե-
մի անհամականալի անտարերութիւնով են վե-
րերպել դէպի այս հիմնաւոր խնդիրը։»
Միթէ, պ. Արծրունի, գուք ևս մի միտք, չէսց
մի նորութիւն, յայտնել չէք կարող առանց

քաջ հասկացող յարգելի անձինքներից։ Ես չեմ
նկատել, յուշ ածել հաւատացած լինելով, որ հո-
գաբարձութեան գոնէ բժիշկ-անդամը ինքնայր-
դոր կերպով կը հոգայ. բայց տարաբաղդա-
րար այս իմ վարմունքը բժ. Արծրունին անտար-
բերութեան է վերապրել։ Ցաւալի է։ Սակայն պ.
բժիշկ-հոգաբարձուի յօդուածը կարգալուց և այ-
սու իր պարտաւորութիւնները իրան մտաքերե-
յուց յետոյ, ուրախութեամբ համակվում է սիրաս-
այն միսիթալութեամի, որ պ. Արծրունին, իրք-
բժիշկ՝ գպրոցների առողջապահական պայմաննե-
րի մասին լրագրով հրատարակելուց յետոյ, իրեն
հոգաբարձու Զգրաշնի Կիրիակեան երկու սեռի
գպրոցների՝ օրինակով ևս կատացուցի իր ծրագ-
րած առողջապահական պայմաններին համապա-
տասխանող շէնք կառուցանելով, յարմարութիւննե-
ր տալով, այժմեան գպրոցի շէնքի ու յարմա-
րութեան թշուառութեան փոխանակ։ Զէ որ գուք
պ. Արծրունի, և բժիշկ էք և հոգաբարձու։

Ցարգանօք ինդիում եմ «Մշակի» խմբագրու-
թիւնից տեղ չնորեն իմ այս նամակին։

Թեմական տեսուչ՝ Ա. Ք. Մելեան

ում է պաշտպանել առաջարկը, յայտնում է որ
ող նորութիւնը չէ կարող իրեն աւելորդութիւն
և առաջ գործել այս տարիվայ նախահաշվի մէջ:
ուն, գուցէ և աւելորդ չը լինի, բայց այդ
ոչ ինքնախաբութիւն է կարծել, թէ ձեր 200
լուրին սկառագիր է ծաղկեցնէ գրականութիւնը:
սրող էք ասել, թէ 200 լուրին ողոր-
ւթիւն սկառագիր է տալ մի որ և է հայ գրա-
տին և այդպիսով դուք յաջորդաբար գոր-
ծ կը լինէք. չէ որ 75 լուրիով օգնութիւն էք
ալիս մի գարոցին: Եթէ հասկանում էք, որ 75
լուրիով լուսաւորութեան գործին շօշափելի օ-
պտէք տախա տեղու է համեմատ և այն ու

ուստ չէք տալլիս, պէտք է համկասաք և այն, որ 00 բուրլով գրականութիւն ծաղկեցնելը առաջազր միամատութիւն է։ Այդ հարցը վերջնական էծում չը ստացաւ. պարզ էր, որ ժողովի մեամանութիւնը բոլորովին անտարբեր է մնում պի մի այդպիսի անմեղ մոլորութիւնը։

Նախահաշով ուսուցչական իրաւունք ձեռք բերել ցանկացողներին նշանակած 600 բուրլի գումարը ժողովը քիչ համարելով, 1000 բուրլի շինուած։ Հաստ ցանկալի է, որ դոնէ այժմ այդ դուրս կարի աշխատութիւն, չոգս չումի հոգաբարձութիւնը։ Բայց միթէ նա չէ կարող ասողներ ուրիշ միջոցներ և սպանակնել դպրոցը առանց այդ օժանդակութեան։ Այդ առարկութիւնը շատերի կողմից ընդունվում է համակրութեամբ. իսկ մէկը նկատում է, թէ այդ ինչիցն է, որ հազարաւոր վերաս հեռու տեղերից նպաստ են խնդրում Բագուից դպրոց պանակներու համար, իսկ Բագուն չէ կարողանում իր սեփական դպրոցները ապահովել։ Խորհուրդը բացատրում է, որ եթէ այս

ամբողջութեամբ գործադրվի և մեր տառա-
հիներից շատերը օգուտ քաղեն ընկերութեան
յդ բարերարութիւնից:

Նախահաշվի մնացած կէտերը շարլճնական
նիք էին կրում. ուսումնարանների մի երկար
իւ, ամեն մէկին 75—200 ր. նպաստ և գործը-
երջացաւ: Խորհուրդը իր սպասած մուտքից
200 րուրլու խնայողութիւն կունենայ: Նախա-
հը առաջարկում է այդ գումարը թողնել
ուրիշդրդի իրաւունքին, որ նա նպաստներ տայ 24
անազան խնդրատուններին, որոնց մասին վերև
նշեցինք: Բայց այստեղ սկսվում են հակածա-
ռութիւններ: Պ. Ն. Աբելեան յայտնում է, որ

նպաստը չը արվի, դպրոցները չեն կարող կառա-
վարվել, որովհետև ժողովուրդը փառ չի տայ, կա-
մէ ստացէք Մարդասիրական ընկերութիւնից: Եթ-
էար վիճաբանութիւններից յետոյ նախադահը ա-
ռաջարկում է մի այսպիսի բանաձեւ, այս տարրը
էլ տալ Յ հազար րուբլի, իսկ եկող տարվանից
սկսել 200-ական բուրլի պակասեցնել գումարից
որպէս զի հոգաբարձութիւնը հետզհետէ, կամաց
կամաց սովորէ իր համար միջոցներ գտնել: Շա-
տերը յայտնում են, որ 200 րուրլին շատ է քիչ
պէտք է 500-ով պակասեցնել: Հարցը այդպէս է
մնում է, վերջնական վճիռ չը ստանալով:

Ապա երկար վիճաբանութիւններ են մկավու-

ՆԵՐԲԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

Վիրակի, յունվարի 30-ին, պատարագից յնտոյ,
Սուրէնեան եպիսկոպոսը ամբողջ հայ հոգևորակա-
նութեան մասնակցութեամբ, Վանքի մայր եկեղե-
ցում գոհացողական մաղթանք կատարեց Թագաւոր
կայսրի առողջանալու պատճառով։ Մաղթան-
քին ներկայ էին բազմաթիւ աղօթողներ։

Մեղ գրում են Թաւրիկից, որ պարսից կառավարութիւնը վերջնականապէս որոշել է Պարսկաստանում բնակվող հայ արհեստաւորներից առողջ առնել:

Կ. Փօլսից հաղորդում են «ԽՈՎՈՏԻ» լրագրին.
«Բոլորավիճն սխալ է այն լուրը, որ իր թէ ա-
մերիկական դեսպանատունը յանձնել է օսմանեան
կառավարութեան Փոքր-Ամիայի հայերի խընդ-
րագիրը։ Խաչ վերաբերում է «Standart» լրագրի
այն լուրին, թէ սըր Ֆիլիպ Կերրին յանձնարա-
րութիւն է ստացել հայկական խնդրի մասին
գեկուցում անելու թարձր Դրան, — զեռ ոչինչ
յայտնի չէ։ Անզիական նոր դեսպանը գեռ չէ
եկել և օսմանեան կառավարութիւնը տեղեկութիւն
չունի այդ տեսակ յանձնարարութեան մասին։
Բայց եթէ այդ լուրը ճիշդ էլ վնի, Բ. Դուռը
անզիական դեսպանի առաջադրութիւններին ա-
ռանձին նշանակութիւն չի տայ, չորհիւ այն
անտարբերութեան, որ ցոյց է տալիս դէպի այդ
խնդրիը Ռուսաստանը։

Փետրվարի 1-ին կայացաւ կայսերական կոլ-
կասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան նիստը,
որ զբաղվեց 1894 թւի նախահաշւի քննութեամբ:
Նիստի վերջում փոխ-նախագահը յայտնեց, որ
նա մոտպիր է թողնել իր պաշտօնն այն պատճա-
ռով, որ բաւականաչափ ժամանակ չունի զբաղ-
վելու ընկերութեան գործերով և առաջարկեց ի
նկատի ունենալ մի կանդիլատ փոխ-նախագահի
պաշտօնի համար, որը պէտք է ընտրվի փետր-
վարի վերջին կայանալիք նիստում: Ճողովական-
ները յայտնեցին իրանց չնորհակալութիւնը այժ-
մեան փոխ-նախագահ պ. Շիմանօվսկուն՝ նրա
միամեայ գործունէութեան համար:

Կովկասնան կառավարչապետ գեներալ-ադիւ-
տանստ Շերեմետէվ, կարդում ենք «С.-Պետերբ.
Բ.Ֆ.» լրագրում, շուտով Թիֆլիս կը վերադառ-
նայ: Ներկայումս նա հարց է զարթեցրել Անդր-
կովկասում երկաթուղային գծերի մէկ ամբողջ
ցանց շինելու և հաղի մէկ ահազին հրապարակ
ոռոգելու մասին թիւրքաց սահմանի վրա:

մի այլ էական հարցի մասին: Ժողովականներից
պ. Վաշեան յայտնում է, որ Ընկերութիւնը պէտք
է, վերջապէս, ընթացիկ կեանքի պահանջներն էլ
ի նկատի ունենայ: Երկար ճառեր են խօսվում.
հասկացնել են ուզում, որ բարեգործութիւնը
նպատակ ընդունած հիմնարկութիւնը չը պիտի
քնած մնայ ժողովրդական աղետի ժամանակ,
ինչպէս քնած մնաց խօլէրայի ժամանակ:

Այսուհետև կարգացվեց որդեգիրներին օգնու-
թիւն անելու համար կտակած գումարների հա-
շվութ. բայց ժողովը վճիռներ կայացնելու էլ գործ
չունէր: Կանոնաւոր քուէարկութիւն չը կար, մէկ
կամ երկուսի ձայնը համարվում էր միաձայն վը-
ճիռ. մկրդից մինչև վերջը ժողովում տիրում էր
«կադարայի» կարգը. այդ առնուալը պատիւ չէր
ըերում դաշլիճի էլքարտական լապտերին. յայտ-
նի է ունել որ «կագաների» աշխարհը ալոգիսի-

Ճայուերից միշտ խռով է մնում:

Ճամփի $10\frac{1}{2}$ ին փակվեց ժողովը: Միւս օրը, 30-ին,
տեղի ունեցաւ ժօղովի շարունակութիւնը ընտ-
րութիւնների համար:

Առաջիկայ եռամենակի համար ընտրվեցին միա-

Ճայն, առաջաց քուէարկութասոս, լողիրկը սալա-
գահ՝ պ. Գրիգոր Թօւմայեան, անդամ-գանձապահ՝
պ. Մ. Աբիեանց և անդամ-ատենադպիր՝ պ. Ա.
Գալստեան: Ապա քուէարկվեցին միւս անդամնե-
րը: Խորհրդի անդամները ընտրվեցին՝ պ.պ. Գր-
շ. Աշլանեան, Գր. Դիլդարեան, Սամ. Բաղդիրեան,
Հ. Ղուկասեան, Աղ. Ասրիբէկեան և Ն. Աքէլեան:
Ընտրութիւններով էլ աւարտվեցին ընդհանուր
ժողովի պարապմունքները:

